

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 787

P A R T E A I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Martî, 30 august 2005

S U M A R

Nr.

Pagina

Nr.

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 394 din 12 iulie 2005 referitoare la exceptia de neconstituzionalitate a dispozitiilor art. 6, 7, 36 si art. 45 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2005

Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005

6-7

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
940. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Apărării Naționale pe anul 2005 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția

941. — Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 87/2005 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul scolar/universitar 2005–2006

7

947. — Hotărâre privind transmiterea unor bunuri mobile, proprietate privată a statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Consiliului Județean Timiș și a Consiliului Județean Mureș

7-8

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 394

din 12 iulie 2005

referitoare la exceptia de neconstituționalitate a dispozitiilor art. 6, 7, 36 și art. 45 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2005

Ion Predescu
Nicolae Cochinescu
Aspazia Cojocaru
Constantin Doldur
Acsinte Gaspar
Kozsokár Gábor
Petre Ninosu
Serban Viorel Stănoiu
Aurelia Rusu
Mihai Paul Cotta

— președinte
— judecător
— procuror
— magistrat-asistent

de urgență a Guvernului nr. 92/2004, exceptie ridicată de Adrian Morar în Dosarul nr. 102/F/CA/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde Adrian Morar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 347D/2005 privind exceptia de neconstituționalitate a dispozitiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, exceptie ridicată de Lazăr Manon Georgiana în Dosarul nr. 861/CA/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ.

Pe rol se află soluționarea exceptiei de neconstituționalitate a dispozitiilor art. 6, 7, 36 și art. 45 lit. c) din Ordonanța

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 414D/2005 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, excepție ridicată de Vasu Ovidiu Radian, Naghi Claudiu, Varga Loranț, Răuță Bogdan și Zaharie Dumitru în Dosarul nr. 380/2005 al Tribunalului Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în cele trei dosare, pune în discuție, din oficiu, problema conexării lor.

Adrian Morar și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună administrare a justiției, dispune conexarea dosarelor nr. 347D/2005 și nr. 414D/2005 la Dosarul nr. 345D/2005, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată. Adrian Morar solicită admiserea excepției de neconstituționalitate, susținând că prevederile art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 introduc un criteriu de evaluare profesională discriminatoriu. Referitor la prevederile art. 36 din ordonanța de urgență, se arată că acestea au fost modificate în mod esențial prin Legea nr. 76/2005. Totodată, se susține că dispozițiile art. 45 lit. c) din actul normativ criticat abrogă prevederi dintr-o lege organică, ceea ce contravine art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constitutionalitate, Curtea pronunțându-se în sensul respingerii excepției, iar în cauză nu se invocă elemente noi de natură a determina modificarea jurisprudenței Curții în materie.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 29 martie 2005, 11 aprilie 2005 și 28 aprilie 2005, pronunțate în dosarele nr. 102/F/CA/2005, nr. 861/CA/2005 și, respectiv, nr. 380/2005, **Curtea de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Oradea – Secția comercială și de contencios administrativ, precum și Tribunalul Mureș** au sesizat **Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, 7, 36 și art. 45 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004**, excepție ridicată de Adrian Morar, și cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, excepție ridicată de Lazăr Manon Georgiana, Vasu Ovidiu Radian, Naghi Claudiu, Varga Loranț, Răuță Bogdan și Zaharie Dumitru în cauze având ca obiect soluționarea unor litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 încalcă drepturi câștigate potrivit legii și „anulează implicit dispozitivul unor hotărâri judecătoarești definitive și irevocabile”. În legătură cu aceasta se arată că „nu este permisă ingerința executivului în privința puterii lucrului judecat prin revocarea unui act jurisdicțional, [...] eludând normele constituționale consacrate de art. 126 alin. (6)“. Astfel se încalcă, în opinia autorului excepției, principiul separației puterilor în stat, precum și dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5)

privind supremăția Constituției și a legilor. Totodată, potrivit susținerilor autorilor excepției, aceste prevederi legale contravin și dispozițiilor art. 16 și 20 din Constituție, precum și celor ale Codului muncii.

Referitor la prevederile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, se susține că acestea creează „o situație discriminatorie evidentă deoarece [avantajează] funcționarii publici ale căror raporturi de serviciu au fost suspendate în condițiile legii și care își reiau activitatea după data de 01.01.2005“.

În ceea ce privește art. 45 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, autorii excepției consideră că acesta este neconstituțional, „deoarece abrogă dispozițiile contrare prevăzute de o lege organică, Legea nr. 188/1999, modificată și completată prin Legea nr. 161/2003, cu forță juridică superioară conform art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție“.

Totodată, se consideră că, „în conformitate cu art. 115 alin. (4) din Constituție, nu este justificat și motivat caracterul urgenței în ceea ce privește «reîncadrarea funcționarilor publici»“.

Curtea de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Mureș, formulându-si opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, consideră că dispozițiile art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 contravin prevederilor art. 16, 20 și 115 din Constituție, deoarece „se încalcă atât drepturile câștigate de funcționari publici, principiul separației puterilor în stat și principiul stabilității în funcția publică, aspecte invocate de reclamant în susținerea excepției, și, de asemenea, contravin prevederilor Legii nr. 188/1999 și Codului muncii“.

Cât privește criticele referitoare la dispozițiile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, acestea sunt apreciate de cele două instanțe de judecată ca fiind neîntemeiate, deoarece țin de soluționarea fondului cauzei și nu de controlul de constitutionalitate.

Referitor la critica adusă art. 45 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, se consideră că acest text este constituțional deoarece „nu prevede că se abrogă dispozițiile [altor] două legi (Legea nr. 188/1999 și nici ale Codului muncii – Legea nr. 53/2003 sau ale Legii nr. 161/2003), ci se referă la dispoziții cu aceeași forță juridică cuprinse tot într-o ordonanță sau într-un act inferior invocate de reclamant, iar chestiunile ridicate de reclamant țin de fondul cauzei și nu de aspectele privind forța juridică a celor două legi invocate“. Totodată, se arată că „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 nu a fost încă abrogată printr-o lege organică, Parlamentul având termen de un an pentru a proceda la aceasta“.

Curtea de Apel Oradea – Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția este neîntemeiată. Se apreciază că, în conformitate cu art. 115 alin. (5) din Constituție, care prevede „că «Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natură legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la art. 76 alin. (1)», nu poate fi reținută critica în sensul că prin ordonanță de urgență nu pot fi reglementate domenii care fac obiectul legilor organice. Totodată, se arată că ordonanțe de urgență „nu pot fi adoptate numai în domeniul legilor constitutionale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute în Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietatea publică“.

În legătură cu critica referitoare la obligația Guvernului de a motiva emiterea ordonanței de urgență conform

art. 115 alin. (4) din Constituție, instanța arată că ordonanța criticată este motivată, apreciind că „fundamentul motivării este o chestiune ce se va analiza de cele două Camere pentru adoptarea sau respingerea ordonanței de urgență”, iar „eventuala insuficientă a motivării nu duce la neconstituționalitatea unei ordonanțe de urgență”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președintelor celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 19 din Legea nr. 35/1997, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată, în esență, că dispozițiile art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, care se referă la reîncadrarea funcționarilor publici de execuție în funcție de categoria, clasa și gradul de salarizare avute potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, se aplică tuturor funcționarilor publici aflați în aceeași situație, fără să se încalce prevederile art. 16 și 20 din Constituție.

Referitor la dispozițiile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, Guvernul consideră că susținerea privind neconstituționalitatea acestora este neîntemeiată, aspectele invocate de autorul excepției „tinând de fondul cauzei și [nu] de controlul constituționalității legii”.

De asemenea, Guvernul consideră neîntemeiată și critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, „întrucât în acest text nu se menționează că se abrogă dispozițiile Legii nr. 188/1999 și nici cele ale Codului muncii, ci se referă la dispoziții cu aceeași forță juridică, chestiunile ridicate de reclamant tinând de fondul cauzei și nu de aspectele privind forța juridică a celor două legi invocate”.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea prevederilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, Guvernul apreciază că aceasta este neîntemeiată, fiind menționate deciziile Curții Constituționale nr. 15/2000, nr. 85/2001 și nr. 101/2004, prin care „s-a statuat că «interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare», având în vedere că «ordonanța de urgență nu este o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi speciale de abilitare, ci reprezintă un act normativ adoptat de Guvern în temeiul unei prevederi constituționale, care permite Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare»”. Totodată, Avocatul Poporului consideră că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, iar „ordonanța de urgență nu este o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi speciale de abilitare, ci reprezintă un act normativ adoptat de Guvern în temeiul unei prevederi constituționale, care permite Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare”. În legătură cu invocarea încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 20, Avocatul Poporului apreciază că acestea nu au relevanță în cauză.

Referitor la noțiunea de situație extraordinară, Guvernul arată că aceasta, „nefiind precizată în Constituție, a fost stabilită prin deciziile Curții Constituționale nr. 65/1995, nr. 15/2000, nr. 43/2002, nr. 101/2004 și nr. 67/2005”.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În argumentarea acestui punct de vedere se arată că dispozițiile criticate „se aplică în mod egal tuturor categoriilor funcționarilor publici de execuție, funcționarilor publici de conducere salarizați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și funcționarilor publici ale căror raporturi de serviciu au fost suspendate în condițiile legii și care își reiau activitatea, după 1 ianuarie 2005, fără nici o discriminare pe criterii arbitrare”.

Referitor la invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate privind art. 45 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, a dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, Avocatul Poporului apreciază că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare. De asemenea, se arată că „ordonanța de urgență nu este o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi speciale de abilitare, ci reprezintă un act normativ adoptat de Guvern în temeiul unei prevederi constituționale, care permite Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare”.

Referitor la critica de neconstituționalitate constând în susținerea că este încălcăt art. 115 alin. (4) din Constituție, se apreciază de către Avocatul Poporului că reîncadrarea funcționarilor publici în funcție de noi criterii stabilită este „justificată în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2004 «de interesul social, buna desfășurare a activității în administrația publică, creșterea calității serviciului public și constituie situații de urgență și extraordinare»”. Totodată, Avocatul Poporului consideră că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, iar „ordonanța de urgență nu este o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi speciale de abilitare, ci reprezintă un act normativ adoptat de Guvern în temeiul unei prevederi constituționale, care permite Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare”. În legătură cu invocarea încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 20, Avocatul Poporului apreciază că acestea nu au relevanță în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6, 7, 36 și art. 45 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea

în legătură cu susținerea autorilor excepției că nu a existat o situație extraordinară care să justifice adoptarea Ordonantei de urgență a Guvernului nr. 92/2004 și cu aceea referitoare la lipsa motivării caracterului urgent al prevederilor legale care aduc modificări funcțiilor publice, Guvernul arată că, „din preambulul ordonanței de urgență, rezultă că măsurile reglementate vizează interesul social, buna desfășurare a activității în administrația publică, creșterea calității serviciului public și constituie situații de urgență și extraordinare”. De asemenea Guvernul arată că măsurile respective „reprezintă o etapă în reforma salarială a funcționarilor publici și au fost adoptate în urma negocierilor Guvernului României cu Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, precum și cu organizațiile sindicale reprezentative ale funcționarilor publici”.

drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.091 din 23 noiembrie 2004, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 76/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 18 aprilie 2005.

Dispozițiile criticate ca fiind neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. 6: „(1) Funcționarii publici de execuție salariați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, la categoria A, B sau C, clasa III, gradul 3 se reîncadrează în gradul profesional asistent și beneficiază de salariul de bază prevăzut de prezenta ordonanță de urgență în anexele nr. I—IV, pentru funcția publică de execuție deținută, gradul profesional asistent, treapta 3 de salarizare.

(2) Funcționarii publici de execuție salariați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, la categoria A, B sau C, clasa III, gradul 2 se reîncadrează în gradul profesional asistent și beneficiază de salariul de bază prevăzut de prezenta ordonanță de urgență în anexele nr. I—IV, pentru funcția publică de execuție deținută, gradul profesional asistent, treapta 2 de salarizare.

(3) Funcționarii publici de execuție salariați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, la categoria A, B sau C, clasa III, gradul 1 se reîncadrează în gradul profesional asistent și beneficiază de salariul de bază prevăzut de prezenta ordonanță de urgență în anexele nr. I—IV, pentru funcția publică de execuție deținută, gradul profesional asistent, treapta 1 de salarizare.

(4) Funcționarii publici de execuție salariați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, la categoria A, B sau C, clasa II, gradul 3 se reîncadrează în gradul profesional principal și beneficiază de salariul de bază prevăzut de prezenta ordonanță de urgență în anexele nr. I—IV, pentru funcția publică de execuție deținută, gradul profesional principal, treapta 3 de salarizare.

(5) Funcționarii publici de execuție salariați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, la categoria A, B sau C, clasa II, gradul 2 se reîncadrează în gradul profesional principal și beneficiază de salariul de bază prevăzut de prezenta ordonanță de urgență în anexele nr. I—IV, pentru funcția publică de execuție deținută, gradul profesional principal, treapta 2 de salarizare.

(6) Funcționarii publici de execuție salariați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004 la categoria A, B sau C, clasa II, gradul 1 se reîncadrează în gradul profesional principal și beneficiază de salariul de bază prevăzut de prezenta ordonanță de urgență în anexele nr. I—IV, pentru funcția publică de execuție deținută, gradul profesional principal, treapta 1 de salarizare.

(7) Funcționarii publici de execuție salariați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, la categoria A, B sau C, clasa I, gradul 3 se reîncadrează în gradul profesional superior și beneficiază de salariul de bază prevăzut de prezenta ordonanță de urgență în anexele nr. I—IV, pentru funcția publică de execuție deținută, gradul profesional superior, treapta 3 de salarizare.

(8) Funcționarii publici de execuție salariați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, la categoria A, B sau C, clasa I, gradul 2 se reîncadrează în gradul profesional superior și beneficiază de salariul de bază prevăzut de prezenta ordonanță de urgență în anexele nr. I—IV, pentru funcția publică de execuție deținută, gradul profesional superior, treapta 2 de salarizare.

(9) Funcționarii publici de execuție salariați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, la categoria A, B sau C, clasa I, gradul 1 se reîncadrează în gradul profesional superior și beneficiază de salariul de bază prevăzut de prezenta ordonanță de urgență în anexele nr. I—IV, pentru funcția publică de execuție deținută, gradul profesional superior, treapta 1 de salarizare.”;

— Art. 7: „(1) Funcționarii publici de conducere salariați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, potrivit unei funcții publice de execuție din categoria A, clasa III, gradul 1 beneficiază de salariul de bază prevăzut pentru funcția publică respectivă gradul profesional asistent, treapta 1 de salarizare, la care se adaugă indemnizația de conducere.

(2) Funcționarii publici de conducere salariați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, potrivit unei funcții publice de execuție din categoria A, clasa III, gradul 2 beneficiază de salariul de bază prevăzut pentru funcția publică respectivă gradul profesional asistent, treapta 2 de salarizare, la care se adaugă indemnizația de conducere.

(3) Funcționarii publici de conducere salariați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, potrivit unei funcții publice de execuție din categoria A, clasa III, gradul 3 beneficiază de salariul de bază prevăzut pentru funcția publică respectivă gradul profesional asistent, treapta 3 de salarizare, la care se adaugă indemnizația de conducere.

(4) Funcționarii publici de conducere salariați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, potrivit unei funcții publice de execuție din categoria A, clasa II, gradul 1 beneficiază de salariul de bază prevăzut pentru funcția publică respectivă gradul profesional principal, treapta 1 de salarizare, la care se adaugă indemnizația de conducere.

(5) Funcționarii publici de conducere salariați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, potrivit unei funcții publice de execuție din categoria A, clasa II, gradul 2 beneficiază de salariul de bază prevăzut pentru funcția publică respectivă gradul profesional principal, treapta 2 de salarizare, la care se adaugă indemnizația de conducere.

(6) Funcționarii publici de conducere salariați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004 potrivit unei funcții publice de execuție din categoria A, clasa II, gradul 3 beneficiază de salariul de bază prevăzut pentru funcția publică respectivă gradul profesional principal, treapta 3 de salarizare, la care se adaugă indemnizația de conducere.

(7) Funcționarii publici de conducere salariați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, potrivit unei funcții publice de execuție din categoria A, clasa I, gradul 1 beneficiază de salariul de bază prevăzut pentru funcția publică respectivă gradul profesional superior, treapta 1 de salarizare, la care se adaugă indemnizația de conducere.

(8) Funcționarii publici de conducere salariați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, potrivit unei funcții publice de execuție din categoria A, clasa I, gradul 2 beneficiază de salariul de bază prevăzut pentru funcția publică respectivă gradul profesional superior, treapta 2 de salarizare, la care se adaugă indemnizația de conducere.

(9) Funcționarii publici de conducere salariați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2004, potrivit unei funcții publice de execuție din categoria A, clasa I, gradul 3 beneficiază de salariul de bază prevăzut pentru funcția publică respectivă gradul profesional superior, treapta 3 de salarizare, la care se adaugă indemnizația de conducere.

(10) Până la adoptarea sistemului unitar de salarizare pentru funcționarii publici, funcționarii publici din categoria înalților funcționari publici și a funcționarilor publici de conducere își păstrează funcțiile publice de execuție corespunzătoare.”;

— Art. 36: „Funcționarii publici ale căror raporturi de serviciu au fost suspendate în condițiile legii și care își reiau activitatea după data de 1 ianuarie 2005 vor beneficia de salariile de bază stabilite potrivit prezentei ordonanțe de urgență, pentru funcția publică în care au fost reîncadrați în condițiile art. 6—8.“;

— Art. 45: „La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă: [...]”

c) orice alte dispoziții contrare.“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (5), ale art. 16, 20, art. 73 alin. (3) lit. j), precum și art. 115 din Constituție. Deși autorii excepției au invocat în susținerea acesteia textele constituționale ale art. 16 și 115, este de observat că din motivarea excepției rezultă că se referă în realitate numai la prevederile art. 16 alin. (1) și, respectiv, art. 115 alin. (1) și (4) din Constituție.

Aceste texte constituționale au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (5): „În România, respectarea Constituției, a suprematiei sale și a legilor este obligatorie.“;

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;

— Art. 20: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.“;

— Art. 73: „(3) Prin lege organică se reglementează: [...] j) statutul funcționarilor publici;“;

— Art. 115 alin. (1) și (4): „(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. [...]”

(4) Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.“

Autorii excepției sustin, în esență, că prevederile art. 6 și art. 7 din Ordonața de urgență a Guvernului nr. 92/2004 încalcă principiul separației puterilor în stat prin aceea că sunt nesocotite acte administrative și hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, precum și dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 16 și ale art. 20 din Constituție. Totodată, consideră că art. 36 din Ordonața de urgență a Guvernului nr. 92/2004 creează „o situație discriminatorie evidentă, deoarece [avantajează] funcționarii publici ale căror raporturi de serviciu au fost suspendate în condițiile legii și care își reiau activitatea după data de 01.01.2005“. Referirea pe care autorii excepției o fac la art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție are semnificația unei critici privind modificarea unei legi organice printr-o ordonanță de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 stabilește reîncadrări în grade profesionale și niveluri de salarizare corespunzătoare. În această privință legiuitorul are deplină competență în ce privește încadrarea în categorii, clase și grade profesionale a funcționarilor publici.

Curtea nu poate reține critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și 7 din ordonața de urgență criticată, prin care se susține încălcarea principiului egalității, deoarece aceste prevederi se aplică tuturor funcționarilor

publici de execuție și nu instituie privilegii sau discriminări, ci doar impun o reașezare a funcțiilor ocupate anterior și stabilesc în mod corespunzător nivelul adecvat al salariului pentru fiecare categorie de funcții. Prin stabilirea acestui mod de salarizare s-a urmărit crearea unei „ierarhizări a sistemului de salarizare pe categorii, clase, grade profesionale“, aşa cum se arată în punctul de vedere al Guvernului, și nicidemcum crearea unor privilegii sau discriminări.

Cât privește dispozițiile art. 6 alin. (1) din Ordonața de urgență a Guvernului nr. 92/2004, acestea au mai fost supuse controlului de constituitonalitate. Curtea a constatat că excepțiile formulate sunt neîntemeiate. Prin Decizia nr. 289 din 7 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 iulie 2005, Curtea, analizând critica autorilor excepției fundamentată pe susținerea încălcării dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, a reținut că „interdicția reglementării în domenii care fac obiectul legilor organice este prevăzută de alin. (1) al aceluiași articol constituțional pentru ordonațele emise de Guvern în baza unei legi speciale de abilitare adoptate de Parlament. Această interdicție nu operează și în cazul ordonațelor de urgență care se adoptă de către Guvern în temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție. Emiterea unor asemenea ordonațe este condiționată însă de existența unor «situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată», iar Guvernul este obligat să motiveze urgența în cuprinsul ordonaței. În ceea ce privește Ordonața de urgență a Guvernului nr. 92/2004, Guvernul a motivat existența situației extraordinare prin aceea că «asigurarea unor drepturi salariale funcționarilor publici care, potrivit legii, îndeplinește prerogative de putere publică și sunt supuși unui regim sever al incompatibilității și conflictului de interes este un obiectiv priorității Strategiei actualizate a Guvernului României privind accelerarea reformei în administrația publică 2004–2006» și că «măsurile cuprinse în această ordonață reprezintă o etapă în reforma salarială a funcționarilor publici și au la bază negocierile Guvernului României cu Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, precum și cu organizațiile sindicale reprezentative ale funcționarilor publici»“.

Atât soluția pronunțată de Curte în cauza mentionată, precum și considerentele care au stat la baza deciziei își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine modificarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Ordonața de urgență a Guvernului nr. 92/2004, în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, nu poate fi primită, deoarece aceste prevederi se aplică în mod egal tuturor funcționarilor ale căror raporturi de serviciu au fost suspendate în condițiile legii și care au reluat activitatea după 1 ianuarie 2005, care beneficiază de salariile de bază stabilite, potrivit ordonaței, pentru funcția publică în care au fost reîncadrați în condițiile art. 6—8, astfel cum s-a stabilit prin Legea de aprobare a ordonaței de urgență care a modificat art. 36 al acesteia.

Curtea constată că și critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 din Ordonața de urgență a Guvernului nr. 92/2004 este neîntemeiată. Așa cum Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri, prin ordonațe de urgență pot fi reglementate probleme de domeniul legii organice și, deci, pot fi aduse modificări unor asemenea legi. Restricția prevăzută de art. 115 alin. (1) din

Constituție se referă numai la ordonanțele emise în baza unei legi de abilitare, iar nu și la ordonanțele de urgență. De altfel, după revizuirea Constituției, problema a fost tranșată prin dispozițiile art. 115 alin. (5), ultima teză, care prevede că „*Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1)*“ [care se referă la legile organice].

În ceea ce privește susținerea autorului excepției în sensul că textelete de lege criticate contravin dispozițiilor din Codul muncii, Statutului funcționarilor publici și altor reglementări de acest fel, Curtea observă că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional exercită

un control de constituționalitate a legilor și altor acte normative prin raportare la principiile și dispozițiile Constituției. Eventualele neconcordanțe între diferitele legi, chiar dacă ar fi reale, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de ressortul autorității legiuitoroare.

În legătură cu invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate, a art. 20 din Constituție, Curtea reține că, față de considerentele expuse mai sus, acest text nu este incident în cauză, întrucât nu se pune problema unei neconcordanțe între prevederile criticate și tratatele internaționale privind drepturile omului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, 7, 36 și art. 45 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2005, excepție ridicată de Adrian Morar în Dosarul nr. 102/F/CA/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, precum și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, ridicată de Lazăr Manon Georgiana în Dosarul nr. 861/CA/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și de Vasu Ovidiu Radian, Naghi Claudiu, Varga Loranț, Răuță Bogdan și Zaharie Dumitru în Dosarul nr. 380/2005 al Tribunalului Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședință publică din data de 12 iulie 2005.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Apărării Naționale pe anul 2005 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, al art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 26 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2005 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezența hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Apărării Naționale la capitolul 54.01 „Apărare națională“, titlul „Cheltuieli de personal“, alineatul „Deplasări, detașări, transferări în străinătate“ cu suma de 43.248.000 lei (RON) din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2005.

(2) Fondurile vor fi utilizate pentru plata până la sfârșitul anului a diurnelor aferente participării personalului din Ministerul Apărării Naționale la misiunile internaționale din Irak, Afganistan și Balcani.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice, la propunerea ordonatorului principal de credite, va introduce modificările

corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Apărării Naționale pe anul 2005.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prezentei hotărâri.

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Teodor Atanasiu
p. Ministrul finanțelor publice,
Mara Rîmniceanu,
secretar de stat

București, 18 august 2005.
Nr. 940.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Â R E
pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 87/2005
privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar
și superior de stat în anul școlar/universitar 2005–2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 141 lit. b) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Litera b) a punctului III.4 „Învățământ postliceal“ din anexa „Cifrele de școlarizare pentru anul școlar/universitar 2005–2006 la toate gradele învățământului de stat“ la Hotărârea Guvernului nr. 87/2005 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul

preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2005–2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 14 februarie 2005, se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) învățământ militar (M.A.I. și M.Ap.N.) — 5.274.“

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul educației și cercetării,
Mircea Miclea
p. Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Mihai Constantin Șeitan,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor publice,
Mara Rîmniceanu,
secretar de stat

București, 18 august 2005.
Nr. 941.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Â R E
privind transmiterea unor bunuri mobile, proprietate privată a statului,
din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Consiliului Județean Timiș
și a Consiliului Județean Mureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aproba transmiterea unor bunuri mobile, proprietate privată a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta

hotărâre, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Consiliului Județean Timiș și a Consiliului Județean Mureș.

Art. 2. — Patrimoniul Ministerului Apărării Naționale se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor mobile transmise conform prevederilor art. 1.

Art. 3. — Transportul și manipularea bunurilor din locul de depozitare a acestora la beneficiar se suportă din

bugetul Ministerului Apărării Naționale — Statul Major al Forțelor Terestre.

Art. 4. — Predarea-primirea bunurilor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol, prin proces-verbal încheiat între părțile interesate, începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Teodor Atanasiu

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

p. Ministrul finanțelor publice,
Mara Rîmniceanu,
secretar de stat

București, 18 august 2005.
Nr. 947.

ANEXĂ

D A T E L E D E I D E N T I F I C A R E

**a bunurilor mobile, proprietate privată a statului, care se transmit din administrarea Ministerului Apărării Naționale
în administrarea Consiliului Județean Timiș și a Consiliului Județean Mureș**

Nr. crt.	Denumirea bunurilor			Cantitatea — bucăți —	Observații
Persoana juridică de la care se transmit bunurile	Persoana juridică la care se transmit bunurile — număr de bucăți —	Caracteristicile tehnice	Pretul unitar — lei —	Valoarea — lei —	
1 Saltea deșeu textil				80	
Statul român, Ministerul Apărării Naționale, structuri subordonate C.4 A. Trt.	Statul român, Consiliul Județean Mureș — 80 de bucăți	Anul de fabricație: 1987 Data dării în folosință: 1987 Durata de utilizare: 10 ani	245.304	19.624.320	
2 Pat cu schelet metalic				80	
Statul român, Ministerul Apărării Naționale, structuri subordonate C.4 A. Trt.	Statul român, Consiliul Județean Mureș — 80 de bucăți	Anul de fabricație: 1988 Data dării în folosință: 1988 Durata de utilizare: 15 ani	580.000	46.400.000	
3 Cort de comandament 5,20 m x 5,20 m				20	
Statul român, Ministerul Apărării Naționale, structuri subordonate C.4 A. Trt.	Statul român, Consiliul Județean Timiș — 20 de bucăți	Anul de fabricație: 1975 Data dării în folosință: 1988 Durata de utilizare: 10 ani	36.424	728.480	
TOTAL VALOARE:					66.752.800

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, sos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5948368 047723